

عنوان مقاله:

مبانی استفاده از سیاست کشتار هدفمند و روش برخورد با هواپیماهای بدون سرنشین

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در علوم انسانی، چالشها و راه حل ها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

حکیمه اصغری - کارشناس ارشد حقوق بین الملل.

خلاصه مقاله:

بر اساس مفاد ماده 51 منشور سازمان ملل متحد، دولت ها در پاسخ به یک حمله مسلحانه، مجاز به توسل به زور در راستای اعمال حق دفاع مشروع چه از نوع پیشگیرانه و چه از نوع پیش دستانه خود هستند. چراکه این حق بر اساس ماده ی فوق یک حق ذاتی است. از این رو، در راستای اصول حقوقی قابل اعمال در حقوق بین الملل بشردوستانه، استفاده های مختلف از تاکتیک کشتار هدفمند و مبارزه با هواپیماهای بدون سرنشین در حقوق مخاصمات مسلحانه، هم در زمان صلح و هم در زمان جنگ، تابع محدودیت ها و قواعدی است. به گونه ای که نمیتوان این واقعیت را نادیده گرفت که دولت قربانی با عبور از مرزهای بین المللی، درحال انجام عملیات نظامی در سرزمینی است که بر آن سلطه و حاکمیتی ندارد و عمال درحال نقض یکی از اساسی ترین اصول حقوق بین الملل نوین، حداقل پس از تدوین منشور سازمان ملل یعنی تساوی حاکمیت دولت ها و احترام به تمامیت ارضی آنان است. چراکه؛ مطابق با اصل ضرورت، دولت قربانی این مجوز را ندارد با توسل به زور به حمله پاسخ دهد، مگر اینکه روش های دیگر دفاع می تواند طرح موضوع در شورای امنیت یا، روش های دیگر دفاع امکان پذیر نباشد. در واقع یکی از این درخواست از دولت صاحب سرزمین برای انجام تعهدات بین المللی اش و از بین بردن تهدیدات ناشی از حضور گروه های تروریست در خاک خود باشد همان گونه که دیوان بین المللی دادگستری در پرونده کورفو اشاره می کند، هیچ دولتی مجاز نیست قلمرو خود را وسیله ای برای تزییع حقوق سایر دولت ها قرار دهد. قطعنامه های شورای امنیت (قطعنامه شماره 748, 3314) نیز به این موضوع اشاره دارند.

کلمات کلیدی:

حقوق بین الملل بشردوستانه، کشتارهدفمند، هواپیمای بدون سرنشین، مخاصمه مسلحانه، حقوق فضایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/870011>

